

Sy-li spēwał,
Pilnje džęłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džęłaš
Wšědny dny;
Dżeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Sserbske njeđzelske lopjeno. ↳

Wubawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjez knihicziščežerńi w Budyschinje a je tam ša šchtwórtlětnu pschedpłatu 40 pj. dostać.

8. njeđzela po šwjatej Trojizny.

1. psalm.

Luther wupraji we šwojej prjedyrěczi k psalmam: „Wone mohle mała biblija rěčacž.“ Šchtóž je wo wščitkich psalmach prajene, mohło šo tež wo tutym 1. psalmje prajicž: To je biblija w małym. Wšchetóž kaž biblija njecha nicžo druhe bycž hacž wodžerka k wěcznemu žiwjenju, kotraž š jenej ruku warnujo dele pokaže a praji: „To je pucž bjesbóžnych, kiž do šatamanštwa wjedže“, a š druhej napominajo horje pokaže: „To je wuski pucž, kiž k wěcznemu žiwjenju wjedže“, tak je tež naš 1. psalm tajki pucžpokasowacž, kiž chze naš šakhowacž psched pucžom bjesbóžnych, kiž do škajenja wjedže, a naš pokaže na pucž pobožnych, kiž k šbóžnosći wjedže. A šady šteji prasche-
nje: Do kotrych šluschesch ty:

Š kim džeržišch ty?

1. Š bjesbóžnymi? — potom šy jako pluwý.

2. Š pobožnymi? — potom móžesch plódný šchtom bycž.

1. Kajzy šu bjesbóžni? Šich rada je šta, šich pucž je hrěch, šich towarštvo kažaze. Duž dyrbišch šo šich hladacž. Psalmista mjenuje šich pluwý. Š tym wo-
šnamjenja šich knicžomnosć; woni žaneje wažnosće nimaja, dofelž bjes wěrnosće, bjes podpjerý šo lohko tam a jow mjetaja. Šdyž šo tež šich knicžomnosć dlějšchi czaš polnje njepóšnaję, šdyž šudženje pšchindže, czaš džęlenja, rěka: wažený a lohki namalaný. Pošledni šud pšchinješe

rosšudženje a š tym džęlenje šlych a dobrych. To šu šhutne šłowa, wošebje tež ša mlódosć. Njepošłuchajęce na radu bjesbóžnych, š kotrejž šu wam bliško; wona nicžo hódna njeje. Njekhodžęce š nimi po šich pucžach, kiž šu šwontownje špodobne, ale do škajenja wjedu. Njekšydajęce w šich towarštwe; pšchetóž woni wušmęschuja, šchtóž je wam šwjate. Wšchi tym dyrbimý šebi pšchęzo na pošledni šud myšlicž. Šemu nicšto njewucžęknje. Tež my budžemy dyrbjęcž šlicžbowanje dacž wot našchego žiwjenja. Šello šłowow a štutkow budže pšchęziwo nam šwědčicž! Šětk je wšchelake potajene a drusy njeshonja wo potajnych hrěchach. W šudženju budža tež tute hrěchi wotkryte, to drje by je něchtóžkuliz rad pšchikrył a njemóže. Duž dyrbjja šchęščizienjo štajnje na štraži bycž. Šawjedženje je wulke a šo kóždemu bliži. Šdyž pak šo nam bjesbóž-
nosć š jeje šrudnymi ščęhwtami wopišuje, šo drje my naštrožimý a prajimý: tak njechamy cžinicž, šo šo nam tež tak šęščło njeby. Duž chžemy ša tym štejecž, šo bychimý mješ pobožnymi byli, kotrychž tež našch psalm wopišuje.

2. Kajzy šu pobožni? Woni maja lubosć k šakonjei teho Anješa. Tam je Boža wola šapišana. Šdyž Šraelita po nim cžinjęsche, bęsche Božeho špodobanja węšty. Šchtóž ma lubosć k Božemu šłowu, wo nim rěczi, šebi na njo myšli, kaž Dawit, šdyž wón spēwa: „Šdyž ja wotucžu, šym ja hišcžęe pola tebe.“ Šale lubosć k Božemu šakonjei da pobožnym šrutosć a węštošć; woni nawuknychu we wščitkich praschenjach šo prawje rosšudžicž. Psalmista pšchiruna pobožnych š drjewom, kotrejž je plóđžene pšchi wódných rěčach, kotrehož lišče nješwadnje, ale plóđ pšchi-

nješe we swojim čašu; se sčtomom, kotryž dla njeplódnosće poklecze njetrechi, ale na kotrymž wóczko se spodobanjom wotpoczjuje. Kak póndže šo tajnim čłowjekam? Woni wobsteja w šudzenju, tón Knjes ma nad nimi spodobanje; woni póndža nuts t swojeho Knjesa wješełosczi. Duž šo šhutnje praschej! Sšluschesch ty do bjesbóžnych? Ale ludžo hańbuj a šo pobožni byč. To rad wo šebi nješlyšcha. A tola našcha radosč dyrbi byč Bože šłowo, kajkež je wono nam šewjene we šwjatym pišmje. Šdyž je Bože šłowo našcha radosč, budžemy čłowjekojo, kotřiž nješbu podarmo živi byli; my budžemy plódné sčtomy, na kotrychž tón Knjes plody podarmo njepta. Šotom plačzi nam ša mšdu to šlubjenje: „Džicze nuts, wy požohnowani teho Knjesa.“

Šamjen.

Prěni psalm,

metrišny pschekóžent.

Hłós: Njebudž sparna, moja duša —.

Derje temu, kiž šo wšdawa
Nady, pucža bjesbóžnych,
Šrěchi hidžicž nješestawa,
Wušmėwzow šo hlada štych;
Ale šalon Knjesowy
Šišche šej do wutrobny,
Ma jón w myšlach t lubowanjom
Wodnje, w nožy, t kóždym ranjom.

Tajki je kaž drjemo młódné,
Wupkóžene pschi rěčach,
Šotrež w šwój čaš plody šłódné
Nješe w dušach, wutrobach;
Šeho lišče nješwadnje,
Ale štajnje čerstwe je;
Ničo njej, ščtož jemu wadži,
Wšcho šo temu derje radži.

Tutym pak šo njerunaju
Njewėriwi, bjesbóžni;
Čži šu jako pluw w kraju,
Šotrež wětr rospjeršchi.
Duž džě wobstatk nimaju
Bjesbóžni na šudzenju;
Štych tež maju ša šud šrašch
W kóždej šhromadžišnje prawych.

Šichetož Bóh pucž prawych šnaje,
Tyč wón wodži, lubo ma,
Tak šo šromnych šbože traje,
Kiž tón Knjes jim t hnady da.
Tola pucže bjesbóžnych,
Wušmėwzow a wščitkich štych
Te psched Bóžim prutom šhinu,
Šdyž šo junu čašnje minu!

F.

Bože šetkanje we wulkej wójnje.

Našche něhdušche paczeršte džěczi.

(Šotracžowanje.)

W šělněj hrjebi, 28. měrza 1915.

Luby Šano! Njedžela Šalmarum. Štajnje wošebity džěń w běhu čašow; džěń měra a pokoja. Dženka pak šrijedža we

wójnštim hrimocze džěń wošebiteje šwjatocžnosće. Džěń napominanja, proštwy a džaka. A na tutym šhutnym dnju w tym wulkim čašu, kaž jón šwětna historija hišče wošladaka njeje, šwjecziš ty, mój luby Šano, šwjedžěń žiwjenja, te šotremuž ja tebi t nješšecželškeho kraja t žykej wutrobu šbože pscheju.

Lěta twojeho přěnjeho džěcžatštw a šu, kaž šebi myšlu, šbožowne a jakne ša tebe a ša twojeju lubeju šaršcheju nimo čahnyke. Dženka ššhadža tebi ranje noweho wotdžěla žiwjenja, kaž šebi jón rješšchi, ale tež šhutnišchi a wadžnišchi pschecž nje-móžesch. Ššrijedža w howrjazym wojowanju wójnny, wot štych nješšecželow nam nanušowaneje, hladajo na krašne šławne šutki našchich hrónjom, našcheje šhrobłoscze a ryczerškeho ducha šmužiteho wójška, nješšijomneho ducha jednoty našcheho luda štipiš ty dženska psched šwojeho Bóha, teho wodžerja wščitkich wójškow, t tym wušnacžom: „Ša šym ššchescžijan, ja šym twój.“

„Džerž, ščtož ty mašch, šo čži ničtó njewošmje twoju kónu.“ Šako ja psched 17 lětami w tyč měržownych dnjach kaž ty psched Knjesowym woštarjom štejach a še rta mojeho dušchowpastyrja tak jednore šłowa na pucž mojeho žiwjenja doštach, šebi nješomnyšlich, kajki šamyšl, kajku wadžnosč wone junu ša mnje šmėja. Šušto šo šdajše, kaž byč je žyle šabył, ale pschezo, hdyž na pošlednje džěšche, hdyž žiwjenja wichory t mojej kóžicžny šhumjachu, hdyž žokmy wšče druge žiwjenja psches kóž šo žokmicž hrožachu, štajnje ššpruch mojeho žiwjenja šašo mi šššhadža: „Džerž, ščtož ty mašch, šo by čži ničtó njewošak twoju kónu.“ A ja šym šebi ju šdžeržak: mjenužny moju wěru do Bóha, do teho šylneho, wulkeho Bóha, do teho Knjesa wšche wščitkich knjesow, w šotrehož ruzny wotšud kóždeho jenotliweho leži, kotryž roššudži wo pschichodže ludom. Šdyž t nadběhu džě, hdyž hrimot šmjercze ššumi, pošnajemy my jeho, našcheho Bóha a wodžerja našcheho žiwjenja, a my t nowa prošymy: „Džerž, ščtož ty mašch, šo by čži ničtó njewošak twoju kónu.“

Duž dha, mój Šano, tebi t twojemu čžestnemu dnjej mój škonfirmasiški ššpruch pschimošam: „Džerž, ščtož ty mašch, šo by čži ničtó njewošak twoju kónu.“ Wopomń we šwojim žiwjenju štajnje wuššoku a hšuboku myšl tuteho šłowa. Ty budžesch, kaž ja, šhonicž, šo je to žčnowanje. Šomnyšl šebi, šo w tyč dnjach pošbėhnjenja našcheho luda tyšazy a šašo tyšazy woporow němškeje ryczerškeje šmjercze waš, wy młodži, napominaja, ššlni a wěni byč, junu šhrobli mužojo byč, kaž našch wóžny kraj šebi to žada.

Budž džakowny pschecžiwu Bóhu a wašchim bratram! W šrutym dowěrjenju t njemu šu woni ša waš wojowali a šwoju wutrobnu krej ša waš a wóžny kraj pschekli. Ščtož ty herbowak šy wot šwojich wóžow, dobudž šebi, šo by jo wobšedžak. Tak tebe hišče junkrócž šrowju.

Bóh budž t tobu, mój luby Šano, na twojim dalšchim pucžu žiwjenja; wón wobradž tebi šrowošč a dale šhrobłoscž ša twój pschichod.

To je moje pschecze t pošneje wutrobny.

Twój Š. Š.

Wobrašy kšchescžijanskeho džělanja a bėdženja t wójnškich štron.

(Šotracžowanje.)

2. Š Šólškeje.

W ruskej Šólškej je wot poš milliona ewangeliškich ššeczi džěł nimale wot šwojich Šolakow wušnatych a wot wójnny nušowaných čžeknyč. Šot tyč 67 duchownych 15 poštrječuje, wšche teho šu wjele wučerškich měštnow, t kotrymž bėšche Bóža šklušba šwjašana, wušpóšdnjenych. Tež t Šólškeje pošakši šwěrneho kšchescžijan-

stwa pschi wójniskich czerpenjach dostawamy. Tak pólny předať powjeda: Na lůzy pódla wjeřneho pucza běšče wulke lěhwo ja czěłanůw. Jako psches nich pschińdžech, němste synki ł mojmaj wuschomaj klinczachu — a hlaj, czěłanůz bėchu Němzy a ģamo wėrybratsja ł wokoliny Rhołma. Jako my Ruřow ł Rhołma wuhnachmy, bėchu woni němiskich wobndlerjow ģobu wleklı. Dwaj mėřazaj bėchu tuczi ģiřom wot domıřny řdalenı, w lėřach pschebnyč dyrbjeli. Tuto ģubjeństwo! Jenoř to najnuřniře, a tuto ģusto ģiřeče niz, bėchu na czěłanůz ģobu wřacė mőhli. Pořlednja frutwa, pořlednja wowza bėře ģo jim wřaka — ł temu dwaj mėřazaj po puczu, w nozy w lėřach abo w tymjeřečach. Šsmjercė bėře bohate řně wořebje mjeř starymi a dźečzimi dźerřaka a jako pilny řnjeńzar ģiřeče wřeđnje psches jich řynki dźeře. Štoro w łőřdnym řtanu řhori a mřeřazy leřachu. Rhołera a bėřeřza bėchu ģrőřbni ģořečo w lėhwoje. Ĵakostne ģubjeństwo — a tola lėhdy ģdy wőtřje řkorřenje! Křařni ludřo cėile němřzy wėrybratsja! 100, 150 lėt bėře řařečo, řo bėchu je řwojich domow wucřahnyli, tola njebėchu řamőhke jim ludowe domjaze wařhnye a wėru wřacė. Němřka bėře jich řečř, němste wařhnye. Řich najwřeřře řubko — jich ewangelska wėra! Mřanojo a macřerje w nej řwoje dźečzi rořwucřowachu. Domjaze nutřnosėe buchų teř na czěłanůz řwėru dźerřane.

Nėkotsi wucřerjo, řiř bėchu ģobu wucřahnyli, Boře řkuzřby dźerřachu. Wőřny bėchmy řo, teř řnutřkownje, namařali. Ša pořođnje jim ewangeliřaziju (Bořu řkuzřbu) pschılubich. We dwėmaj tam bėch. Šhromadřenje řta řo, dokelř bėchu jim cřařniki řebrane, ł tym, řo wucřeř řwojemu řyřkwinemu řhorej w ģromadře řtupicė a řchřyřihłőřnje řpėwacė řa. Wot wřečech bokow nėtlo w ģromadře řo řbėřachu: řyřeni, řtari, macřerje ł cėeřřnym na ruzy, blėde dźečzi je řnamjemjom řhorosėe na wobliczu. Ša wo tym řklowje řečřach: „My tudy řaneho wobřtajneho mėřtna nimamy, ale to pschichodne pyřamy.“ Wo křařnosėzi domıřny, řiř řana wőřna, řadny wořeń nam njeřkařny, wo řbőřnym pořoju, łotřyř wėřtosė mėřečřanřeře řrawa w řamnej domıřnje ģorřach nam pořawa — a woczi řłakachu, jako na wutupjenu řemřku domıřnu řpomnich, a řo wjeřele blyřečřachų pschi pořladanju do wėečřneje domıřny. A pořom řhor wotmolwjenje je řpėwom řa: „Š Jesuřom tu řwėrnje řhodřicė, wjedře na łonůz nař“ — pořom naře řa nurnosė pscheńdře do řtareje modlitwy, to bėře řhėrluřch a modlitwa w jemy —: „Ĵaj, wřmi řy ruzy mojej, a wjedř mje řem.“ A wobřamřnjenu prařřenja: „Dźerřicė nam jurtře“ — na řajřra bėře njeđřela — „Bořu řkuzřbu?“ Ša to rad řlubich — řo řamo rořmi, ł tym pschıřpomřnjemjom: „Řeli řo dale do přeđka ł wőřřtom cřahnyli njeřřmy.“ A mojemu wjeřelu ģiřeče njeđřelu na blaku wostachmy. Wořebite pscheřhwatanje bėch řebi ģiřeče wumyřłik: naře řegimentska łapakka mėřeře řhėrluře psche-wodžecė. Tole wjeřele! My řhėrluřch wo řwjerđym ģrodře řpėwachmy a: „Dwař, o moja řuře řa“ ł pořnej wojeřřej ģudřbu, a pscheřo wjazy řo jich řem řořmjeře: cėłanůz, řtari a młodři, nimo cėehnjazy wojazy pořařřachų, řtari křajni wobornıřy teř pschıřeđřchı řpėwachų a pořkuchachų na njeđřeře řeřenje wo „řmilnym Šamarıřřkim“ — piřane řyřy, němřzy wojazy a ruřzy cėłanůz, łotřyř řyřnojo w njeřřečřeřřřkim wőřřku pschečřıwo nam wojowachų. Šabyte bėře, řchtoř nař dźeřeře, my řo ł jena cřujachmy! Šřynojo teřořameho řoda, wėrybratsja a řotřy, ł jena w tym Řnjeřu! Řelko mėřeře řeřenje wo „řmilnym Šamarıřřkim“ prařicė! „Jesuř, łon Šamarıřřki, je wam blıřko, wy lubı wėrybratsja, řiř řeře na puczu do njeřeřeře řeruřalema mjeř rubjeřnikow padnyli.“ Řenje tuteje njeđřeře njeřabnydu. Ša tym nowodobřřym pschečřelam bořemje prařach — řjednocřenı wostanjemy, řjednocřenı w tym Řnjeřu. (Pschichodnje řkőncřenje.)

Šrudny řhėrluřch Ĵeremiãřa 3, 22 — 24.

Hłős: O ty lubosė pře wřu mėru.

Řobřořniko, błudřıřch ģiřeče?
Mařch poř řwėtle řadanje?
Jesuř prařı: Wřchıřzy pschıńdžečre,
Ĵřzu wañ wjeřeč do wėrnosėe!
Š Jesuřowych řklowow řořli
Šřo wřeřa pořnosė řıwjenja;
Řohoř ł njemu řadoseč cėeri,
Řeho ģnadu wuřıwa.

Wobnowı we nař Boře řnamjo
A pořadosečzi a řwřatosečzi,
Řořřlı naře řłabe řamjo,
Trosčřarjo nařch jenicėřki!
Řotom řwoje řbořo řjane,
Šo my Boře dźečzi řmy,
Řodarmo řo pořřřwy řane
Řjeř'dřa, ł wjeř'łom cřujemy.

Wřchıřzy nařchı njeřřečřeljo,
Ĵeřłni a teř řuchownı
Ma nař ģuby rořdajejo (Šrudn. řhėrl. Ĵerem. 3, 46.)
Šřu nam jara pschečřıwı.
Řrucė wojowacė řo řkuzře,
Šo je naře dobnyčre,
Řnjeře, pořhaj, ł cėeřkom řuře řa
Řjeř tebe wřeřa řłaba je.

Duř dha řwoju wulku řarosečř
Ĵřřıřny řhroble na Řoha!
Řrořřmy: Ĵaj nam řbořa nadosečř,
Wutorřı ty nař ł njeřbořa!
Řeho řwřate řklowo prařı:
Řoh Řnjeř dźerři řlubjenja;
Řdyř řky njeřřečřel nař řaji,
Řoh tym řwojim wupomřa.

Ĵy řy pořhãř ludřom, ludam,
Šako bėchu we nuřy.
Ĵaj teř pořãřicė řwojim řklowam
Řam, řiř w wřeřřkim řraře řmy!
Šnajeřch wřchıřku naře řuř;
Wřchıńdž ł nam ł řwojej pořořu,
Řomhaj ģnadnje temu ludu,
Řıř cėe pořřy ł wutrobu!

Řnjeře, řmil řo, cėıř nař ģodnyř
Řwojej' wulkej' dobrořy!
Wokřeřew łacřnyřch, nařnyč řłodnyřch,
Ĵaj mėř, wėřtosė řwobody!
A tebi řorje řřladujemy
Řwoju ģnadu pyřamy,
Wobřbořenı wostacė řřemny
Řwoji, nařch poř wostãř řy!

W.

Řhudy řkalř.

Powjedańčko wot K. A. Fiedlerja.

W jenej wjeřzy, wot dřořow a mėřřow wotłeřanej, byđleře młody řkalř, łon bė pořořny a řpřawnı, ale řhudy. Šeho řona, řunje řa řromna a dobřočřıwa řař wón, jemu pschi řjemjeřle wot řanja ģacė do pořđneho wječřora řwėru pořhãře, a pschi wřeřem

tym njemějšchtaj taj dobraj čłowještaj hušto njeđzele dołho ničžo druge k jědži, dychli bėrny a šel; tola wonaj bėšchtaj šbožownaj, dofelž šo lubowaschtaj a mėjeshchtaj dobre šwėdomnje. Wóh tón Rnjes bėšche jima j tsi nadžijepočne džėczi wobradžik, kotrež se wšchej starobliwosćžu lubkajchtaj a k wšchemu dobremu napominašchtaj. Šchtóž k nimaj pschińdže, šo nad jeju radosćziwej myšlu a lubosćziwym wobkhadom wješelesche, a nėtotryžtuli w jeju šriedžijnje rad k bėrnami ja lubo wša, šo by šo na kšhesćzijanskim rošrėčžowanju młodeju mandželškej wofšchemicž mohł.

Sunu jedyn rjany lėczny wječor pschińdže k temule tkalzej derje šdraščeny muž; tón jeho pscheczelniwje postrowi, prajizy: „Njewšmicže ja što; šo tak pošdže do wascheho domu šastupjam. Mam dženkša hiščęze hacž do W. hič a njesnaju pucža; nječacže wy tak dobry byčž a mje hodžinu daloko pschemodžicž? Šotom mohł drje šo šam dale namafacž; čžu wam to bohacže šapłacžicž.“ Kucže škoczi tkalž se štoła, woblecže šo šwoju wotnosčenu, ale derje wupkatanu šuknju a krocžesche špėšćnje a wješele psched šwojim zušym knjesom do přėdta.

Dužy po pucžu rošrėčžowaschtaj šo wobaj wo wšchelafich wėžach, a tón zušy bė jara pėtny a dowėrliwy. Šako bėšche šo škóncžnje žyle šacžmiko, tón njesnaty k dobom šasta, wucžeže piščęžakfu k dychšaka a šahwišda tak móžnje, šo wboheho tkalža po wšchėch štawach šyma pobėhowacž počža; w tym wofomiku wuwalichu šo nėhdže wofmjo abo džėkacžo šylni khadlojo k blisťich šekow a rošrėčžowachu šo k tym zušym, kiž bėšche jich nawjedowat, wo wurubjenju jeneho blisťeho młyna, kotrež čžychu w šlėdowazej nožy wuwješč. Ša to pschedštaji jim nawjedowat k hudeho tkalža jačo noweho towaršča, prajizy, šo drje šo wón w tu khwilu hiščęze trochu bojajny byčž šda, šo pak šo to bóršy da. Šón njesbožowny muž padže na šwojej koleni a prošesche wo šmilenje; tola jedyn k nich nastaji jemu pištolu na wutrobno a šareji: „Šak džėšč šobu abo wumrėjš!“ Šotom šapšchijeshchtaj jeho dwaj a wlecžishchtaj jeho šobu. Wofoko pošnožy dozpičhu našpomnjeny młyn; tam šo nutškamachu, a tón k hudy tkalž a hiščęze jedyn druhi dychbjeschtaj na štraži štač. Šola ludžo tyhle rubježnikow wušlėdžichu. Šu bėšche jich mėra pošna; nawjedowat rubježnikow, našch tkalž a hiščęze nėtotři drušy bučhu šajeczi, či drušy čžeknyčhu.

Mjes tym počža šo ta wboha žona domach štaracž a šo tyščicž, jačo jejny muž tak dołho wumojta, a dofelž šo wón tež našajtra hiščęze domoj njewróczi, dha bu jejna tyščnosć njewuprajnje wulka; šušodžo wuńdžechu jeho pytacž, ale njewidžachu a nješlyšchachu ničžo wo tym njesbožownym. Ša wboha žona bė bjestrosčtna a hiščęze njewjedžišche, šakfu štraščnu powješč doštanje. Ššched wječorom halke šhoničhu ludžo wo pschedewšatym rubjenštwje w pomjenowanym młynje, a k dobom tež, šo je našch tkalž šobu pošdla był, šo je k nawjedowarjom šajaty a na šmjercž a žiwjenje w šastwje šedži. Šėtko šo ta wboha wjazy džeržecž njeda; wona pschepoda šwoje džėczi jenej šušodžijnje a bėžesche, šchtož móžesche, do mėšta, hđžėž jejny muž jaty šedžesche; jejny přėni pucž bė k šudnišej, kotremuž k hób wėžy powjedasche, tak daloko hacž jón wjedžišche, a prošesche jeho potom na kolenomaj klecžo, šo by jejneho wboheho njesbožowneho muža wumohł. Šle šudnik, hacžrunje ju k wutrobu wobžarowasche, njemőžesche jej pomhacž; pschetož ta wėž mėjeshche šo formalnje po šakonju wuwješč; tola jej wón dowoli, šo šmėdžišche jeho wophtowacž.

Njewopiščajomny bėšche wuštup, kotryž nėtko ščėhomasche; wobaj mandželškej šamaschtaj ružy k njeju a wofajchtaj šo k Bohu, jenicžkemu wumőžerjej njewiny; potom pytasche tón muž šwoju wbohu žonu šmėrowacž, a prošesche ju, šo kucže Boha džeržecž, kiž ju w tutej žakofšnej nušy wėščęze njewopusčęzi; pschetož jeli šo je wón tež wopaf čžinik, dofelž budžišche šnano radšcho šmjercž

wušwolicž dychbjač, mėšto teho šo je k tymi rubježnikami šchoł, dha tola wšchewomėdomny Wóh wė, šo je wón jeno šwojeje šwójby dla šmjerczi wuńcž čžył a jeno k lubosćže k njej škaby był, w tej nadžiji, šo jemu Wóh, kiž jeho njewinu šnaje, wėščęze k jeho nušy wupomha. Šotom šo taj njesbožownaj mandželškej rošžohnowaschtaj, pošylnjenaj w dowėrje k šwojemu njesšesťemu Wótzej, a ta žona šo šašo k šwojim džėcžom wróczi; tola wophta wona šwojeho mandželškeho hiščęze wjazy krocž, a pschi kőždym šėndženju pošylnjowaschtaj šo hromadže we wėrje a šhromadne j modlitwje. Šle wšchnosć bė psches mnohe ša šobu šlėdowaze rubjenštwu nušwana, šakonje štrucžicž, a po tutyč bėšche tež wbohi tkalž šchibienžu šaškužik, dofelž bėchu jeho k rubježnikami šobu došahnyli. Šchtož pak bė najhórsche, nawjedowat rubježnikow bėšche šo se šwojimi towaršchemi šrėčžak, šo čžedža teho tkalža na šchibienžu pschinješč, nječy k hofchtuje, šchtož čže; tehodla bėchu woni mjes šobu pschesjene, šchto dychbjesche kőždy pschi pschėšlyšchowanju dla njeho wuprajicž. Nawjedowat wobkucžesche, šo je šo wón hižom pschi wjazoryč rubjenštwach šobu wobdžėlak, a mjenowasche potom te mėšta, a k tutym wuprajenjom pschińdžechu te druge pschesjene; jačo potom šudnik wšchėch hromadže pschėšlyšchesche, a tón k hudy tkalž šwoju njewinu wobkucžesche, dha wjedžichu či rubježnižy šwoje wuprajenja tak na wėrnosć podobne ščžinicž, šo žadny dwěl wjazy wšche njewojta; haj, woni móžachu jemu do wocžow prajicž, hacž dha šo wón Boha njeboji, šo tole přėje? —

(Ššchichodnje dale.)

Wšchelake k bliska a k daloka.

* Duchowne šastaranje wójnsťich jatyč w Šmėškej je šo wot špocžatka na dokladne waschnje šariadowako. Š nėtčiškej wójnje je džė tež licžba jatyč tak derje wojakow kaž tež živilnyč jatyč wjetšcha hacž hdy přėdy. Ša 2½ milliona jatyč dychbjačhu šo 150 mėštom wot pschėrėšnje 10000 wobhđlerjom jačo lėhtwo ša wójnsťich jatyč šakóžicž. Šo płacžesche wjazy millionow hriwnow. Šadawki čžėlneho, duchowneho a dušchowpastyrškeho šastaranja telko wjele luda je šo w našchim wótžnym krajju na wurjadne waschnje šariadowako. Šjednocženy se šastojnikami wšchnosćže džėka w Šrusťej pomozny wubjerť ša dušchowpastyrške šastaranje jatyč. Šacž k našymje 1915 bu w 85 lėhwach Šrusťeje dušchowpastyrške šastaranje wobštarane na jendželšťich jatyč wot 31, na franžowsťich wot 37, na rušťich wot 73 duchownyč. Š šakšťich lėhwach jatyč šu pod šobuštutkowanjom ewangelško-lutherškeho krajneho konsistorštwu psches šakške wójnsťke ministerštwu tež mnošy na rėčže wuštójni šakšy duchowni w dušchowpastyrštwje na jatyč džėkawi. Šot nich šo porjadnje Bože šklužby w rėčžach jatyč džerža, pišma šo rošdžėla. Šulke šaklužby wo šastaranje jatyč ma tež narodne šjednocženje ewangelšťich młodženzownyč towarštwow, kotrež šu w šjednocženju k nėmsťim kšhesćzijansťim studentškim šjednocženštwom wubjerť „nėmsťa pomoz ša wójnsťich jatyč“ šakóžicž. Šemu je šo dowoliło, w lėhwach ša jatyč, kaž daloko je pošrebnosć, baraki k rumami k pižanju a čžitanju šakóžicž, hđžėž šo tež pschednosťki džerža. Šole džėko je tež šwój dobry wliw mėko na pošpėščenje wobštejnoscžow našchich jatyč bratrow we wukraju, wofebje w Šendželškej a w Ružowškej. Š šjednocženju k tutym šariadowanjom je šo tež we Šchwajcarškej ša Šranžowšku, psched krotkim tež w Danškej ša Ružowšku wulťotne šastaranje k knihemi šhotowako, pschi čžimž je šo pomozny wubjerť ša nabožne čžitanje poštarak.

Zamolwity redaktor: J. Gólč.

Čiščėř a nakladnik: M. Smoleť.